

[K. B. Andersen.]

Så sagde ministeren, at blot det at slette det punktum, vi foreslår slettet, ikke løser problemet. Det er da muligt, at forslaget teknisk skal ændres, og det håber jeg ministeren vil være os behjælpelig med. Jeg kan kvittere og sige: vi har ikke spor imod, at ministeren hjælper os på dette punkt i udvalget. Jeg gør igen opmærksom på, at henvendelsen fra Danmarks Lærerforening, der altså er kommet i enhver henseende uafhængigt af dette, bruger samme vending: at folkeskolelovens bestemmelser om forsøg bør ændres med henblik på det, det her drejer sig om. Danmarks Lærerforening synes altså at lide af samme vildfarelse, som jeg lider af, men jeg forstår, at ministeren har bedre information; den glæder vi os til at modtage i udvalget, sådan at vi kan få lavet det perfekte forslag på dette punkt, der tiltrænges, uden også her at udsætte reformer. Vel skal ministeren være loyal over for den øvrige regering, men han behøver ikke at føle sig forpligtet til selv på punkter, hvor man kan komme igennem; at tro, at enhver reform skal forsinkes i den regering; det står der jo ikke i grundloven endnu.

Undervisningsministeren (Helge Larsen):

Hr. K. B. Andersen citerede endnu en gang Danmarks Lærerforenings henvendelse til skoleudvalget. Jeg skal gerne understrege, at jeg aldeles ikke — det kunne måske ligge i det, hr. K. B. Andersen sagde — har villet antyde noget om, at hans initiativ har forbindelse med dette.

Så skal jeg i øvrigt blot gøre opmærksom på, at der er adgang til at etablere forsøg og samlæsning mellem 8. og 9. klasse og mellem 1. og 2. real. Det eksisterer i dag, det praktiseres, og det kan gøres i en lang række fag, men det kan ikke gøres og er heller ikke fra nogen side ønsket gjort i sprogfagene og matematik. Det kan gøres i andre fag, men det kan ikke gøres i 3. real, fordi der er ganske bestemte krav, som skal opfyldes til realeksamen.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (K. B. Andersen): Ministerens sidste udtalelse kunne tyde på, at ministeriet er villigt til at skifte administrativ praksis, sådan at det,

som vi her tilsigter, kan nås uden en lovændring. Det har det ikke hidtil kunnet. Kan vi få et sådant tilsagn, ser tingene jo også anderledes ud, men med den nuværende tilstand er det altså ikke muligt, og den radikale minister må finde sig i, at her er et punkt, hvor der tiltrænges ændringer; jeg ved, det irriterer ham, men jeg tror, han må finde sig i det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til udvalget for undervisning og uddannelse. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om til lægsbevilling for finansåret 1. april 1968-31. marts 1969. (Statens bygge- og boligfond) [af Arne Larsen m. fl.]

(Lovforslaget (nr. 4) findes i tillæg D., fremsættelsen i tidenden sp. 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Boligministeren (Hastrup): Lovforslaget går primært ud på at forhøje det beløb, som i år er til rådighed til udlån til bygge- modning og arealerhvervelse, med 262 mill. kr. til i alt 386 mill. kr. Forslaget er således i det store og hele i overensstemmelse med det af den tidligere regering fremsatte forslag til finanslov for finansåret 1968-69.

Herudover stilles der forslag om, at den bemyndigelse, som er tillagt boligministeren til at give lånetilsagn i de følgende 4 finansår, udvides, således at der i stedet for den nu gældende ramme på 150 mill. kr. om året fastsættes en ramme på 500 mill. kr. pr. år.

Finansieringen af kommunernes grundkøb og byggemodning var jo traditionelt et rent kommunalt anliggende. Tilkomsten af statens bygge- og boligfond med en udlåns- masse til disse formål på 124 mill. kr. i